

¡A-uam-ba-València-balam-bam-bu!

¿Per què fins fa poc era difícil comprar discos de rock en català a la ciutat del Túria?
¿Bloqueig? ¿Desconeixement? Amb el Tirant de Rock, ¿València desperta? Discogràfiques,
mànagers... ens en donen la resposta. I l'optimisme és generalitzat.

Fins fa tres setmanes era difícil comprar discos de rock en català a les botigues valencianes. Recopilatoris com *El tec i la teca* o *Foteu-li canya* no passaven de ser una excepció que confirmava la regla. ¿Desconeixement? ¿Bloqueig? Ben segur, una mica de tot.

UNS PER ALTRES...

Sigui com sigui, entre TV3, Catalunya Ràdio i el món editorial ha estat possible de superar-lo, aquest bloqueig. Aspectes culturals a banda, la clau podria estar en l'imprecindible sentit comercial que en aquest cas s'ha imposat. I el rock en català és —cal no oblidar-ho— comercialment interessant.

És clar que s'estableix un perillós joc mutu: des del Principat diuen que no hi ha públic i des del País Valencià, que no els ofereixen mai res i que els plantejaments comercials del nord són regionals. És l'eterna lluita que fa de la distribució un pas difícil. És l'eterna esquizofrènia. I naturalment, des de la perifèria tot es veu molt diferent.

Des d'Acció Cultural del País Valencià, el Tirant de Rock es veu com el possible detonant que mogui les cases de discos a fer el pas pel seu compte. Però mai no manca qui arrisca: la botiga Akelarre és una excepció i l'èxit, si es produeix, serà contra natura; l'associació cultural L'Olla, de la Vall d'Albaida, ha

elaborat un catàleg de discos de rock en català i els ven pel seu compte. També algunes botigues de la Marina s'espavilen soles.

...I EL ROCK SENSE
NORMALITZAR

Els segells discogràfics independents ho tenen molt difícil per a introduir discos al País Valencià. Un altre cas són els productes col·locats per les multinacionals; així, és fàcil trobar el darrer disc de Sau. Joan Carles Duval, de Picap —que edita, entre altres, els discos de Sangraït— creu que “és un problema de persones: si els mitjans de comunicació ens tanquen les portes, altres se'ns obren de bat a bat. Tampoc no ens

sorpren; ja coneixem la situació”. Quant a la distribució, és “força negativa; hem deixat de banda la venda en dipòsit, pel deteriorament de material que representa, i quan anem a València és terriblement difícil de vendre rock en català”.

Un portaveu de DiscMedi —discogràfica, entre altres, d'Els Pets— assegura que “malgrat hem ofert el material personalment, el rebutgen en veure que és en català; uns diuen: “M'ho quedaria, però no ho vendré”; uns altres: “Potser més endavant”; o: “Si és en català, no ho vull”. Quant als mitjans de comunicació: “Hem parlat amb emissores de ràdio i s'escapoleixen: “És un grup interessant, però és en català

Cada vegada és més difícil comprar discos de rock català a les botigues valencianes.

PRATS I CAMPS

i puc tenir problemes". Aquestes connotacions socio-polítiques ho dificulten tot molt".

Michel González, mànager de Sau, veu com l'interès per aquest grup ha augmentat en els darrers tres o quatre mesos: "Sembla que hi hagi més predisposició a contractar grups, sobretot punters; això, fora de València, com a Dénia... També a Alacant, Castelló, on els Sau ja han actuat a Sant Mateu. Recordo que els U-tòpics i Kitsch ho van fer al costat de Dénia fa cosa d'un any".

Des del Departament de Programes de Canal 9 Ràdio ho veuen com una estratègia molt recent: "Fins ara no hi havia hagut cap relació amb les discogràfiques independents catalanes. ¿Com desbloquejar-ho? Anarem a Barcelona a entrevistar-nos amb les discogràfiques i alguna ens feia arribar discos, però més aviat ha estat una manca d'interès pels dos costats".

Així i tot, en el programa *Pop Magazine* -de dilluns a dissabte i de vuit a nou de la vesprada-, s'hi inclouen notícies i novetats de rock en català -"en ràdio es permet un marge que la televisió, potser pel seu caire de masses, no té"- . Canal 9 Ràdio n'ha fet un tractament, segons la mateixa font, "d'absoluta normalitat, ni per dalt ni per baix de la resta de concerts". Però des que ACPV va anunciar el Tirant de Rock i fins al concert, hauran entrevistat els cinc grups participants.

A més, es negocia que l'emissora porti a terme l'enregistrament del concert, en sistema DAT -anàlogic, no digital-. Un sistema de gran qualitat que permet, arribat el cas, de gravar el disc.

OPTIMISME

Fa sis o set anys ningú no hauria gosat parlar de l'actual boom del rock en català. Ara, al País Valencià la situació,

La plaça de Bous de València serà l'escenari del Tirant de Rock.

HAFA GIL

punt d'inflexió i si funciona com tots esperem, pot ser una bona ocasió per a veure què es fa aquí; i ben segur, farà perdre la por de cantar en valencià. És un moment propici i hem de ser moderament optimistes".

I el mànager de Sau entén que "el dia 11 pot començar una normalització dels grups quant a qualitat artística; és més lògic que hi hagi una comunió entre el públic valencià i el d'aquí, que amb el de Madrid o Galícia. Crec que acabarà entrant, perquè es fan coses de qualitat i es tracte d'iniciar el procés".

Tots coincideixen a pensar que es una situació similar a la que es va donar fa quatre o cinc anys al Principat. Segons Doval, "és lent, però sorgeix amb una certa força".

Des del Departament de

Caravana d'autocars

L'expectació que envolta el macroconcert Tirant de Rock de l'11 d'abril a la Plaça de Bous de València -amb l'actuació de 4000 som prou, Sau, Sangtraït, Els Pets i Kartutx- es palesa en l'organització de viatges amb autocar d'arreu del país. Si la campanya feta per ACPV ha aconseguit que prop de cent instituts valencians muntin el seu autocar: a Alacant, 30; a Castelló, 35 i a València, 30-35, no és menys l'esforç fet, en aquest sentit, per associacions, partits polítics... al Principat. Oferim a

continuació una llista dels autocars, amb els preus del viatge (entrada del concert inclosa) i telèfons per a més informació: **La Crida:** 5.000 ptes (inclou l'entrada del partit de futbol que jugaran a les 20 h. del mateix dia 11 d'abril, a l'Estadi Lluís Casanova, el València C.F. i el F.C. Barcelona), 93/317 67 28. **Catalunya Lliure:** 3.500 ptes. Sortida a les 12h. 93/302 73 74-301 30 20. **Moviment de Defensa de la Terra:** 3.000 ptes. 93/315 29 56. **GER Entitat Cultural i Esportiva de Sant Pere de Ribes (Garraf),**

que disposarà de dos autocars, l'un amb sortida de la Plaça de la Universitat de Barcelona, i l'altre de Sant Pere de Ribes, ambdós a les 15h: 3.000 ptes. 93/896 12 00. **Club de Fans de Sau:** 3.500 ptes. Sortida del Palau Reial de Barcelona (Metro Línia Verda) a les 15.30h. 93/725 32 14 (Eva); 785 70 27 (Marina). **Jovenuts d'Esquerra Republicana de Catalunya:** 3.500 ptes. 93/3234413. **Casal Independentista de Mallorca:** evidentment, d'autocar, res. Plaça del Carme, 25, 3.

J. M.

segons ACPV, no és gaire idònia, però s'ha avançat i es comença a assolir un nivell de normalitat acceptable. Si cal considerar València com una illa, també és cert que hi ha dues zones -des de Sagunt cap a dalt i des de Sueca fins a Alacant-, on la receptivitat és molt alta. Així, la campanya d'ACPV als instituts ha estat un èxit a la Plana Alta,

la Plana Baixa, el Maestrat, la Safor, la Vall d'Albaida, la Marina, l'Alcoià i el Comtat.

Tothom és, més o menys, optimista. Joan Carles Doval està convençut "que si això funciona, la gent farà desaparar la demanda i, a l'inrevés de les multinacionals, les botigues reaccionaran".

DiscMedi, pel seu costat, creu que el concert "serà un

Programes de C9 Ràdio entenen que "s'ha de ser cautelós a l'hora de pensar que la conseqüència pot ser un boom com al Principat; així i tot, pot ser un èxit d'organització, i s'ha de dir que, coneixent qui ho fa, s'ha utilitzat un llenguatge diferent: el cartell, per exemple, i això està molt bé".

Joan Mari